

Gil

łac. *Pyrrhula pyrrhula*

Pokarm: nasiona drzew i krzewów leśnych, np. dzikiej róży; chętnie wydłubuje pestki z owoców jarzębiny; wiosną odżywia się pączkami drzew, młodymi pędami, chętnie zjada nasiona (skrzydlaki) kłonu; w odróżnieniu od drozdów i pokrzewek nie interesują się mięsistą częścią owoców, ale ukrytymi w nich nasionami

Występowanie: północna Europa i Azja, aż po Kamchatkę i Japonię; poza tym spotkać go można w północnej Turcji i Iranie

Długość ciała: ok. 17 cm

Rozpiętość skrzydeł: ok. 27 cm

Masa ciała: ok. 0,025 kg

Gile najłatwiej obserwować w okresie jesienno-zimowym, wówczas możemy je spotkać bliżej człowieka: w parkach, ogrodach i blisko karmników. Jak już z drzew spadną liście, ognistoczerwone samce widać z daleka. Zupełnie inaczej zachowują się w okresie lęgowym – zaszywiają się głęboko w lesie, unikając ludzi. Są wtedy bardzo skryte i ciche.

Gatunek ten wyprowadza nawet dwa lęgi w ciągu roku. Samica składa 4-5 jaj, które przez ok. 2 tygodnie sama wysiaduje, w tym czasie karmiona jest przez samca. W populacji tego gatunku przeważają samce, jest ich dwa razy więcej. Przyczyny tego zjawiska nie są jednak poznane. Gile na wolności dożywają do 15 lat, natomiast w niewoli – 19 lat.

tekst: A. Łużyński, korekta: I. Skrypin, zdjęcia: A. Łużyński, rysunki: Mergus D. Killion, oprac. graf.: A. Bończak / ZOO Lubin

